

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Bytové družstvo Xaveriova 37**, se sídlem Xaveriova 37, Praha 5, IČ: 251 23 769, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) GEOSAN SIGMA s.r.o., se sídlem Karlovo náměstí 28/559, Praha 2, IČ: 624 14 704, zast. JUDr. Zdeňkou Maršíkovou Nocarovou, Ph.D., advokátkou se sídlem V Jirchářích 4, Praha 1, 2) J. M., 3) Ing. M. M., CSc., 4) E. B., 5) D. L., 6) D. L., 7) H. P., 8) Ing. L. Š., CSc., 9) M. Š., 10) Ing. D. M., Ph.D., 11) Ing. E. M., 12) L. T., 13) V. T., 14) M. L., 15) M. L., 16) P. S., 17) D. S., 18) dr. P. Š., 19) dr. V. Š., 20) Mgr. S. S., 21) Ing. E. V., 22) Ing. arch. A. V., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2012, č.j. S-MHMP 112381/2011/OST/So/Hn,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2012, č.j. S-MHMP 112381/2011/OST/So/Hn (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo v části změněno a v části potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 8. 11. 2010, č.j. OSU.Sm.p.1591/54530/2010-Še-R (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo vydáno stavební povolení na stavbu v rámci akce „Výstavba bytových domů Na Pláni“ na pozemcích č. parc. 1591, 1592/1, 1592/2, 1592/3, 1592/5, 1592/6, 1592/7, 1592/8, 1592/9, 1592/10, 1592/11, 1592/12, 1592/13,

1592/14, 1592/15, 1592/16, 1592/17, 1592/18, 1592/20, 1593/1, 1593/2, 1594/1, 4910/1, 14911/2, vše v k.ú. Smíchov, mezi ulicemi Na Pláni a K Vodojemu v Praze 5 v rozsahu: 10 bytových domů, plynovodní řad, veřejné osvětlení, přeložky – NTL plynovodu, VO, komunikace, chodníky, opěrné zdi.

Svoji argumentaci shrnul žalobce do dvou žalobních bodů:

V prvním žalobním bodu žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů, když výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje veškeré náležitosti stanovené v ust. § 5 písm. b) vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 526/2006 Sb.“).

Žalobce namítl, že v rozporu s uvedeným ustanovením vyhlášky č. 526/2006 Sb. napadené rozhodnutí neobsahuje účel povolované stavby. Povolení obsahuje pouze druh stavby – bytové domy, nikoli však účel této stavby.

Uvedl, že tím, že rozhodnutí neobsahuje všechny náležitosti, je žalobci znemožněno se v úplnosti vyjádřit ke všem vadám navrhované stavby a k rozhodnutí o stavebním povolení této stavby. Dle názoru žalobce se nejedná pouze o akademické pochybení, neboť je podstatné, je-li povolována stavba pouze pro účel bydlení, nebo i pro jiné účely – administrativa, obchod, služby, drobná výroba apod. Tyto účely využití totiž mají jiné (vyšší) nároky na dopravu a dopravní obsluhu, mohou mít vyšší negativní vlivy na okolí než domy s výlučně bytovou funkcí.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na projektovou dokumentaci stavby, což však dle žalobce nekoresponduje s obsahem jeho odvolací námítky. Jestliže je právním předpisem předepsáno, že výrok stavebního povolení musí mít určité náležitosti, tak je mít musí a je nerozhodné, zda jsou tyto náležitosti obsaženy v dokumentaci nebo v jiném podkladu pro rozhodnutí. Dle žalobce není žalovaný oprávněn rozhodovat, kdy je výrok rozhodnutí dostatečný a kdy nikoli, resp. které předepsané náležitosti mít má a které nemusí. Není rozhodné, co je nebo „není v praxi běžně užíváno“, jak tvrdil žalovaný, ale co stanoví právní předpis.

Ke skutečnosti, že absence náležitostí rozhodnutí, jež jsou předepsány vyhláškou vydanou k provedení stavebního zákona, je důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí, žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2010, č.j. 30 A 28/2010-291, kde bylo zrušeno žalobou napadené rozhodnutí mj. z důvodu absence údajů o kapacitě stavby ve výroku rozhodnutí o umístění stavby.

Tím, že žalovaný tuto vadu prvostupňového řízení neodstranil a rozhodnutí o vydání stavebního povolení potvrdil, zatížil dle žalobce touto vadou i své rozhodnutí.

V druhém žalobním bodu žalobce namítl, že vzhledem k absenci nezbytného podkladu – výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů – je stavební povolení v rozporu s § 4 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006, stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ust. § 8 odst. 2 a § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ust. § 56 a § 65 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).

Žalobce uvedl, že z podkladů, které byly dříve stavebnímu úřadu předloženy účastníky řízení v souvislosti s danou stavbou, konkrétně zejména z přírodovědného výzkumu v lokalitě Na Pláni – Praha 5, Smíchov, zpracovaného Ing. P. J. a Ing. Bc. V. J. dne 18. 9. 2008, vyplývá, že předmětné území je biotopem četných zvláště chráněných druhů živočichů, a to zjm. ještěrky obecné, slepýše křehkého. K záměru je v tomto výzkumu přímo uvedeno: „*Jakýkoli záměr zástavby je konfliktní se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zejména z důvodu výskytu zvláště chráněných druhů organismů.*“ Žalobce dále odkázal na vyjádření České inspekce životního prostředí č.j. 41/ŘI/07/19935.0/07/PVB, v němž je uveden výskyt pěnice slavíkové, červenky obecné, budníčka menšího a dalších zvláště chráněných živočichů. Toto vyplývá i z vyjádření dalších subjektů, např. z vyjádření ZO ČSOP 01/29 ze dne 25. 7. 2007, které potvrzuje výskyt i dalších druhů, např. čmeláka, roháče obecného, netopýra, rorýse obecného, zednice dvojbarevné ad. Výskyt některých zvláště chráněných druhů živočichů potvrzuje i vyjádření České společnosti ornitologické ze dne 25. 7. 2007.

Žalobce namítal, že bez pravomocných rozhodnutí dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny o výjimkách z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů dle § 50 tohoto zákona nebylo možné stavební povolení vydat.

Žalobce namítl, že žalovaný neuvedl nic, co by vyvracelo nezákonnost stavebního povolení, která vyplývá z toho, že se jedná o záměr, který zasáhne do ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů, a přesto byl tento záměr povolen, aniž by stavební úřad disponoval pravomocnými rozhodnutí o výjimkách.

K odkazu žalovaného na vyjádření Magistrátu hl. m. Prahy žalobce uvedl, že toto je nerozhodné. Na základě dohody je totiž podle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny možné rozhodnout pouze v případě, že v tomto zákoně není předepsán jiný postup. Jestliže jsou ve stavebním řízení dotčeny zájmy chráněné zvláštním zákonem, je možno rozhodnout jen na základě příslušného podkladového úkonu, v tomto případě rozhodnutí dotčeného orgánu. Jen na základě tohoto rozhodnutí je potom možno v souladu s ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona vydat kladné rozhodnutí o povolení stavby. Nadto žalobce uvedl, že je to právě stavební úřad a následně žalovaný, kdo je garantem zákonnosti vydávaného rozhodnutí, je tudíž zodpovědný za to, že bude vydáno rozhodnutí, které je v souladu se zákonem, a nemůže bez dalšího jen odkazovat na vyjádření dotčeného orgánu, které pro něj na rozdíl od závazného stanoviska není ani závazné. K tomuto žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 88/2008.

Žalobce dále požadoval, aby soud v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal zákonnost tohoto podkladu napadeného rozhodnutí, tj. stanoviska a vyjádření Magistrátu hl. m. Prahy jako orgánu ochrany přírody ze dne 25. 5. 2010, zn. S-MHMP-0312589/2010/1/OOP/VI. Dle žalobce je toto stanovisko vydáno v rozporu se zákonem, neboť nepožaduje v řízení předložit rozhodnutí o výjimkách z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů, ačkoli tomu tak dle názoru žalobce být mělo.

K tvrzení žalovaného, že pokud je výjimky třeba, postačí, že si ji žadatel před zahájením stavby opatří, žalobce uvedl, že v tomto případě žalovaný zcela opomenul zákonem i judikaturou potvrzenou nezbytnost vydání všech podkladových rozhodnutí před tím, než bude stavba umístěna, resp. povolena. Tato návaznost má logické opodstatnění, neboť před povolením stavby je nutno meritorně vyjasnit, zda stavba nezasahuje

nepřípustným způsobem do zájmů chráněných zvláštními předpisy. Řešit tato podkladová rozhodnutí až po povolení předmětné stavby, by již bylo bezpředmětné, neboť po ukončeném stavebním řízení již nelze řešit zásadní otázky přípustnosti či nepřípustnosti realizace stavby. K tomuto žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2007, č.j. 22 Ca 236/2007-94, kde je uvedeno, že „*k vydání územního rozhodnutí o umístění stavby, která zasahuje do biotopů zvláště chráněných rostlin a živočichů, je nezbytné povolení výjimky orgánem ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.*“ Žalobce dále odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 Ca 184/2003, kde zdejší soud uvedl, že „*rozhodnutí, jak dle § 44, tak dle § 43 a 56 zákona č. 114/1992 Sb., jsou otázky předběžné, které speciálním správním orgánům přísluší posoudit dříve, před zahájením řízení o umístění stavby dle stavebního zákona (§ 126 stavebního zákona) a stavebník bez těchto závazných rozhodnutí samostatnému procesu podléhajících nemůže dosáhnout povolení stavbu umístit...*“

Závěrem žaloby žalobce uvedl, že byl povolením stavby zkrácen na svém vlastnickém právu k domu č.p. 1967 v k.ú. Smíchov a pozemkům parc. č. 1957 a 1958/1 v k.ú. Smíchov.

Konstatoval, že realizací předmětné stavby bude zejména narušena pohoda bydlení v domě žalobce, dojde ke změně charakteru nejbližšího okolí uvedených nemovitostí, čímž dojde k poklesu hodnoty nemovitosti žalobce. Uvedená dosud nezastavěná zelená plocha má významný vliv z hlediska zachování funkcí přírodního prostředí a jeho kvality, a tím i vliv na zachování hodnoty území a kvality bydlení. Odkázal na výše zmiňované stanovisko České inspekce životního prostředí k danému záměru, kde je uvedeno, že „*realizace záměru zhorší stávající kvalitu životního prostředí místního obyvatelstva, včetně faktoru pohody bydlení.*“ Předmětná zelená plocha slouží též jako biotop zvláště chráněných druhů živočichů, přičemž své ekologicko-stabilizační funkce plní nejen ve vztahu k nim, ale i ve vztahu k vlastníkům okolních nemovitostí a jejich uživatelům, včetně žalobce.

K žalobě se vyjádřil žalovaný správní orgán a navrhl její zamítnutí. K jednotlivým žalobním bodům uvedl následující:

K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že pojem stavba je vymezen v § 2 odst. 3 stavebního zákona. Uvedl, že podle druhu lze stavby rozdělit na: dopravní a komunikační, hydromeliorační, hydrotechnické, námořní, občanské, obytné, podzemní, průmyslové, sakrální, zdravotně inženýrské, zemědělské. Architektura rozděluje stavby dle typologie, tj. třídí stavby podle účelu na: dopravní, inženýrské, občanské, obytné budovy, polyfunkční domy, průmyslové, sakrální, zemědělské.

Uvedl, že na území hl. m. Prahy platí vyhláška č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, která stanoví základní požadavky na územně technické, stavebně technické a účelové řešení staveb a zařízení. V čl. 3 této vyhlášky jsou vymezeny základní pojmy, přičemž bytový dům je definován jako stavba pro bydlení, ve které převažuje funkce bydlení.

K argumentu, že vyhláška č. 526/2006 Sb. jako náležitost výroku stavebního povolení uvádí druh a účel stavby, žalovaný uvedl, že tyto pojmy nelze demagogicky považovat za samostatně existující pojmy. Uvedená vyhláška má totiž platnost pro širokou škálu staveb, kde např. je-li povolován druh stavby zemědělská, nabízí se uvedení zároveň účelu této stavby, k němuž bude užívána, tj. např. silo, stáj. Je-li povolován bytový dům, není sporu o účelu užívání stavby k bydlení, jehož neuvedení do výroku stavebního povolení není dle

žalovaného v rozhodovací praxi shledáváno jako nedostatek rozhodnutí s následkem jeho nezákonnosti. Takový postup by se dle žalovaného jevil jako velmi formalistický. Pokud by bytový dům obsahoval prodejní prostory nebo kanceláře, tak by to již bylo vyřešeno v územním řízení a měla by tato skutečnost být všem účastníkům známa. Z projektové dokumentace předložené ke stavebnímu řízení vyplývá, že všechny povolované bytové domy budou využity pouze k bydlení.

Dle žalovaného tak nelze považovat za vadu či rozpor s požadavkem ust. § 5 odst. b) vyhlášky č. 526/2006, pokud je ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeno, že se povolují „bytové domy“ a nikoliv „bytové domy určené pro bydlení“. Toto slovní spojení není v praxi běžně užíváno.

K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že námitka výskytu zvláště chráněných živočichů a absence rozhodnutí o výjimkách z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů byla účastníky uplatněna již v územním řízení, jehož výsledkem je pravomocné územního rozhodnutí, přičemž k námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení, se podle § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení nepřihlíží.

Z hlediska ochrany přírody dle zákona o ochraně přírody a krajiny se k předložené projektové dokumentaci kladně vyjádřily příslušné dotčené orgány – odbor ochrany přírody MHMP v závazném stanovisku ze dne 25. 5. 2010, č.j. SZn. S-MHMP-031259/2010/1/OOP/VI a odbor dopravy a ochrany životního prostředí ÚMČ Praha 5 ze dne 10. 6. 2010, č.j. MČ05/18329/2010/ODŽ/wolfj. Žalovaný konstatoval, že podkladové materiály měl stavební úřad k dispozici, přičemž v této věci nebylo shledáno žádné pochybení.

Žalovaný dále uvedl, že není na vůli stavebního úřadu ani odvolacího správního orgánu, jakou formou se dotčený orgán na úseku, jehož zájmy chrání, k navrhované stavbě vyjádří. Tato forma je taxativně stanovena zvláštním právním předpisem, na základě kterého dotčený orgán veřejný zájem chrání a vydává svá závazná stanoviska. V § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona je nadto uvedeno, že závazná stanoviska nejsou samostatnými rozhodnutími ve správním řízení. V daném případě je tak stavební povolení zcela v souladu s § 4 stavebního zákona, když se dotčené orgány na úseky ochrany přírody v daném případě k navrhované stavbě vyjádřily kladně.

K žalobě se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení GEOSAN SIGMA s.r.o. (dále jen „stavebník“) a k jednotlivým žalobním bodům uvedla následující:

K prvnímu žalobnímu bodu stavebník uvedl, že dle jeho názoru je argumentace žalobce ryze formalistická a materiálně nesprávná. Dle stavebníka není jakkoli analyzovatelné, z jakého konkrétního důvodu bylo žalobci znemožněno se odpovídajícím způsobem vyjádřit k údajným vadám navrhované stavby. Pokud byl žalobce účastníkem dřívějšího řízení a byl seznámen s celou spisovou dokumentací, pak nelze shledat jakýkoli relevantní argument pro nemožnost vyjádřit se k vadám rozhodnutí. Všechny údaje byly zřejmé ze spisové dokumentace a nebyly závislé na formální stránce výroku napadeného rozhodnutí. Samotný pojem „bytový dům“ již v sobě obsahuje účel bydlení a tato skutečnost je zřejmá i z projektové dokumentace.

K druhému žalobnímu bodu stavebník uvedl, že skutečnost výskytu zvláště chráněných živočichů v určité lokalitě neznamena automaticky dlouhodobost existence

takových živočichů v této oblasti, a tedy vytvoření biotopu. Zvláště chránění živočichové se v této oblasti mohou nalézat do jisté míry náhodně.

Dále stavebník uvedl, že tuto námitku vznášel žalobce již v průběhu řízení o vydání územního rozhodnutí, a je tedy nutno ji jako nerelevantní odmítnout s odkazem na § 114 odst. 2 stavebního zákona. Z tohoto důvodu nelze nyní v rámci přezkumu rozhodnutí o vydání stavebního povolení argumentovat těmito námitkami a jejich nereflexování ze strany příslušných stavebních úřadů označit jako nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Uvedl, že ve smyslu dříve učiněných vyjádření příslušných orgánů bylo závazně sděleno kladné stanovisko. Dále uvedl, že má za to, že žalovaný se všemi námitkami obsaženými v odvolání žalobce dostatečně zabýval.

K tvrzení žalobce o zkrácení jeho vlastnických práv v důsledku narušení pohody bydlení z důvodu zásahu spočívajícím v realizaci stavby na základě napadeného rozhodnutí, jež by narušil kvalitu životního prostředí v daném místě s ohledem na absenci podkladového rozhodnutí zkoumajícího přípustnost zásahu do tohoto území, stavebník konstatoval, že argument žalobce není podložen konkrétní argumentací. Podle názoru stavebníka nelze argumentovat zkrácením vlastnických práv spočívajícím v realizaci určité stavby s tím, že údajně neexistuje rozhodnutí týkající se vlivu na životní prostředí. Ke zkrácení práv, tedy narušení pohody bydlení, nemůže dojít tím, že by toto rozhodnutí nebylo vydáno, ale až případně tím, že by do určitých práv realizací stavby bylo skutečně zasaženo. Žalobce však žádný konkrétní negativní zásah neuvedl.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 5. 8. 2010 podal stavebník na Úřadu městské části Praha 5, odboru výstavby, žádost o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu a současně správnímu orgánu předložil projektovou dokumentaci stavby.

Dne 8. 11. 2010 pod č.j. OSU.Sm.p.1591-54530/2010-Še-R bylo na předmětnou stavbu vydáno stavební povolení.

Dne 21. 12. 2010 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž uplatnil obdobné námitky jako v podané žalobě.

O odvolání žalobce a osob zúčastněných na řízení pod č. 2) – 22) rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 5. 2012, č.j. S-MHMP 112381/2011/OST/So/Hn.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Žalobce ani žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání

předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů, když výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje veškeré náležitosti stanovené v ust. § 5 písm. b) vyhlášky č. 526/2006 Sb.

Podle § 5 písm. b) vyhlášky č. 526/2006 Sb. stavební povolení kromě obecných náležitostí rozhodnutí podle správního řádu obsahuje druh a účel povolované stavby nebo její změny, u dočasné stavby dobu jejího trvání.

Ve stavebním povolení je uvedeno, že se vydává pro stavbu v rámci akce „Výstavba bytových domů Na Pláni“ v rozsahu: „10 bytových domů – objekt 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 15“.

Dle názoru soudu nelze na tyto dva pojmy, tj. druh a účel, nahlížet formalisticky pouze z toho pohledu, že by každé rozhodnutí muselo tyto náležitosti obsahovat. Je zcela zřejmé, že v případě, že bylo v napadeném rozhodnutí uvedeno, že se jedná o bytový dům, tak se jedná o stavbu, jejímž účelem je bydlení. Pokud by soud přisvědčil této námitce žalobce, musel by v daném případě výrok napadeného rozhodnutí znít např. tak, jak nastínil ve svém vyjádření žalovaný, tj. „*bytové domy určené pro bydlení*“. Tento přístup se však soudu jeví jako velmi formalistický, když, jak bylo řečeno výše, již ze samotného druhu stavby („*bytový dům*“) je zcela jasný a zřejmý její účel.

Soud tak dospěl k závěru, že žalobce nemohl být zněním výroku napadeného rozhodnutí zkrácen na svých právech, když i ze správního spisu vyplývá, že mu byla známa projektová dokumentace navrhované stavby, ze které vyplývá, že stavba bude sloužit pouze jako bytový dům.

Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2010, č.j. 30 A 28/2010-291, kde v projednávaném případě soud zrušil rozhodnutí o umístění stavby mj. z důvodu, že výrok neobsahoval údaje o kapacitě stavby. Dle názoru zdejšího soudu je údaj o základní kapacitě stavby v územním řízení zcela jistě podstatnějším údajem, než údaj o účelu stavby v daném případě „*bytového domu*“ ve stavebním řízení. Pokud tedy Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že je mj. z tohoto důvodu za potřebí rozhodnutí o umístění stavby zrušit, jedná se o odlišnou situaci a žalobcem citovaný judikát je ve vztahu k nyní projednávané věci z výše uvedených důvodů irelevantní, neboť zde nejde o územní řízení, ale o vydání stavebního povolení, kde se posuzují jiné důvody.

Soud proto neshledal první žalobní námitku důvodnou.

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že vzhledem k absenci nezbytného podkladu – výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů – je stavební povolení v rozporu s § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, s § 8 odst. 2 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu a s § 56 a § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Soud ani tuto námitku neshledal důvodnou, a to s ohledem na ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být

uplatněny v územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

V daném případě žalobce a další osoby zúčastněné na řízení tuto námitku uplatnili již v územním řízení. Jen pro přehled věci soud dodává, že rozhodnutí o umístění předmětné stavby resp. rozhodnutí o odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 24. 8. 2009, č.j. S-MHMP 370541/2009/OST/Če, bylo předmětem přezkoumávání zdejším soudem ve věci 5 Ca 209/2009. V rozsudku ze dne 31. 7. 2012, č.j. 5 Ca 209/2009-118 se Městský soud v Praze zabýval mj. s námitkou absence výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů, a to konkrétně na str. 8 – 10 tohoto rozsudku a uvedl, že správní orgány nebyly v daném případě povinny vyčkávat s vydáním územního rozhodnutí na případné rozhodnutí o výjimce podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, když výsledky průzkumu, které předložili sami žalobci, neobsahovaly jednoznačný závěr o tom, že lokalita je biotopem slepýše a ještěrky. Soud na vypořádání této námitky proto plně odkazuje.

Žalobce v žalobě požadoval, aby soud v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal zákonnost stanoviska a vyjádření Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 25. 5. 2010, zn. S-MHMP-0312589/2010/1/OOP/VI, když bylo dle žalobce vydáno v rozporu se zákonem, neboť v něm není obsažen požadavek v řízení předložit rozhodnutí o výjimkách z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů.

Soud v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal zákonnost tohoto podkladu napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že se v daném případě jednalo o sdělení orgánu ochrany přírody podle § 154 správního řádu. Na tomto místě je dle soudu potřeba konstatovat, že v daném případě nemusel být tento požadavek v prostém sdělení obsažen, když orgánu ochrany přírody tuto povinnost žádný předpis neukládá. V případě, že by stavbou došlo k zásahu do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, bylo by ze strany stavebníka nutno si předem takovou výjimku opatřit, a to i bez výslovného upozornění orgánu ochrany přírody. V daném případě tak soud neshledal toto podkladové sdělení nezákonným.

K odkazu žalobce na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2007, č.j. 22 Ca 236/2007-94 a rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 Ca 184/2003 soud konstatuje, že s uvedenými závěry není napadené rozhodnutí s ohledem na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ve věci 5 Ca 209/2009 v žádném případě v rozporu.

K tvrzení žalobce o zkrácení jeho vlastnických práv v důsledku narušení pohody bydlení soud uvádí, že s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu shledal toto tvrzení nijak nepodloženým (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2010, čj. 7 As 13/2010-145, dostupný na: www.nssoud.cz).

V tomto případě se jedná o námitku, ke které však soud s ohledem na to, že tato námitka byla uplatněna v územním řízení a byla shledána nedůvodnou, nepřihlédl.

Ze shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 věta první s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na tomto řízení žádnou povinnost neuložil a z toho důvodu proto nepřiznal osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. srpna 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: M.